

Előfizetési árak :

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Kürzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint ócsón számít.

Egyes példányok kaphatók :
nyomdánkban. Stark N. és
Szigethy Z. könyvkeresék-ben
számunként 5 krft.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor :

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Főszerkesztő :

SIMA FERENCZ.

Felelős-szerkesztő :

PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető :

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Handlérozás.

Ha förtelmes és undorító nem volna, igazán kacagató lenne az a handlérozás és svihákság, amit a kormány és főispán minden szolgálatra kész politikai vigéczei a szentesi képviselő-választás alkalmából véghez visznek, azzal a jámbor szándékkal, hogy Sima Ferencz ellen mentől több jelöltet fogjanak s az esetleg előidézhető zavarosból szerencsésen kihalászhasák a kormánypárt részére a szentesi mandátumot.

Valóban nem is megvetendő falat, sőt nagyon kedves és izletes csamege volna a tisztelt kormánypárt számára a szentesi mandátum, melyet mamelukkéz még nem fertőztetett meg soha. Mindössze a mult országgyűlés alatt kompromittálta egy kissé Balogh János, de ő se nyíltan csak ugy sutytyomban, Kossuthpárti módra.

Nem csodáljuk hát, hogy kivetették a hálót e szűztiszta mandátum után. De lelkünk mélyéből megvetjük azt a piszkos és alattomos módot, a melylyel a hálót szövik. S bizonyára megveti a nagy közönség is, ha ráfigyel a jelöltfogdosásban utazó politikai ügynököknek a kezejárására.

Imhol az egyik oldalon elindul dr. Cicatricis Lajos vármegyei főjegyző. A főispánnak jobb keze minden rossz munkában, s a mult választásnál a kormánypárt képviselő-jelöltje volt. Ez az ur a mult szombaton és vasárnap elment a katolikus körbe és kiáltotta ott képviselőjelöltnek dr. Ulár István apátplébánost. Eleintén bámulva néztek rá az emberek és kérdezték, hogy mit akar dr. Ulár Istvánnal, mikor Isten és ember tudja, hogy az apátplébános ur távolabb áll a kormánypárttól, mint Makó Jeruzsálemtől! . . . Csakhogy ez egy cöppet se zavarja meg a kormánypárti Cicatricis kalkulussait. Banya is ő, akárnyiféle párti dr. Ulár István; annyit biztosan tud róla, hogy népszerű, köztiszteltben álló férfiú, aki a Sima-párt egyrészét magához vonzaná, — s neki ez tökéletesen elég. Ő nem azt akarja, hogy dr. Ulár István tényleg képviselője legyen Szentes városának, hanem csak azt, hogy föllépésével gyöngítse a Sima-pártot. Ki is jelentette ott a katolikus körben, hogy belenyugszik bármilyen programmal, még ha néppártival lép is föl dr. Ulár István, csak lépjen föl.

Tehát a kormánypárt egyik vezérének s volt kormánypárti képviselő-jelöltnek mellékes a program és a pártállás. És van hozzá arca, hogy ezt nyilvánosan elmondja, s nem fél, hogy a polgártársak kiebrudalják maguk közül, mint szemérem nélkül szökőkődő politikai vigéczet.

Am ha a polgártársak — talán hivatalos állására való tekintetből — nem bántak

is el dr. Cicatricis Lajossal ugy, amint megérdemelte volna, megkapta a kellő lecckét magától dr. Ulár István apátplébánostól, akit elég vakmerő volt megsérteni azzal a föltevésével, hogy neki és a kormánypártnak esz-közévé szegődik. — A köztiszteltben álló apátplébános ugyanis a folytonos unszolás és zaklatás folytán vasárnap délután megjelent a katolikus körben, és kinyilatkoztatta, hogy még abban az esetben sem fogadná el a képviselő jelöltséget, ha biztosítva volna egyhangú megválasztásáról. Figyelmeztette továbbá hiveit, hogy az ő jelöltségét csak azért erőszakolják az illető urak, mert őt dorong gyanánt szeretnék fölhasználni Sima Ferencz ellen; de ő ily szerepre soha nem vállalkozik. Végül kijelentette, hogy ő Sima Ferencz minden tekintetben méltónak tartja Szentes város mandátumára; azért maga is reá szavaz és megválasztatásán őszintén örvendeni fog.

Igy beszélt ez a tiszta karakterű és fenkölt gondolkozásu férfiú; s nemes szavai bizonyára maradandó hatást keltettek hivei lelkében. De a kormánypárt szoldjában álló vigéczek érzéketlenek az ilyen magasabb erkölcsi színvonalon álló fölfogás iránt, s mint haljuk, daczára a félre nem érhető visszautatitásoknak, tolakodó unszolásukkal még most is zaklatják az apátplébános urat.

A másik oldalon megindul a kormány-nak másik lakája, a hajdani szuronyos polgármerter : dr. Tasnády Antal, s maga köré gyűjtve néhány rokkant mamelukot, egypár fiatal strébet egy csapat potyafrátert, és eladó lelket, nagy képpel kijelenti, hogy ők az igazi függetlenségi és 48-as párt. S minthogy bölcsen tudja, hogy ebben a városban nincs olyan kötözni való bolond, aki ezt a jeles kompániát nemhogy függetlenségi 48-asnak, de egyáltalában ellenzékinek elismerje — kapja magát, rohan Budapestre és jelöltet kér Kossuth Ferenczektől, nem ok nélkül ugy gondolkozáván, hogy ezek az urak szivesen tesznek szolgálatokat a kormánypártnak, ha csak némileg elfogadható úrtügy alatt tehetik. Ajánlanak is ott néki jelöltet Uray Imre személyében, akivel nem beszéltek ugyan, de ez nem akadályozza őket, hogy egy durva hangú kiáltványban tudtára adják a bámuló szentesi népnek, hogy Uray Imre szentesi képviselő-jelölt, aki a program beszédét febr. 21-én megtartja.

Közben azonban Budapesten meggondolják a dolgot és Uray jelöltségét visszavonják. Am Tasnádiék nem azok az emberek, akiket egykét visszautasítás elkedvetlenit. Nem azért járnak ők a Vadnay iskolájába, hogy ha az ajtón kidobják őket, be ne mászanak az ablakon.

Habozás nélkül megfábrikálnak tehát egy feliratot a Kossuthpárthoz, amelyben szokott vakmerőségükkel kinyilatkoztatják, hogy Szentes városában nin s más függetlenségi és 48-as párt, csak ők; akik eddig itt a függetlenségi zászló alatt nehéz csatákat vívtak, azok jogtalanul használják a zászlót. Kérik tehát Kossuth Ferenczét, hogy adjanak nekik jelöltet. — Ezt a feliratot pedig aláírták : Csucs Lajos pártelnök, Temesváry Antal alelnök, dr. Tasnády Antal, Borbás József, Győri Sándor, Karai Ferencz, Pócsi Balogh Mihály, Lakos Károly.

Ezeket a nagy férfiakat Szentes városában ugyan mindenki ugy ismeri, mint tözsgyökeres pákuliczokat, akik szolgahűséggel tologatják a hatalom szekerét és vad gyűlölettel viseltetnek a függetlenségi és 48-as párt iránt. De a Kossuthpárt központi intéző bizottsága ugy tettei magát, mintha a báránybőr alatt nem ismerné föl a farkasokat. S habár alig mult 3 hónapja annak, hogy ugyanezek az emberek Olay Lajost föllítették, mert akkor is ugy tűntették föl magukat, mint függetlenségi és 48-as párt és alig 25 függetlenségi szavazatot toboroztak össze Olay mellett, s így nyilvánvaló, hogy Szentesen a függetlenségi párt, egy szívvel lélekkel Sima Ferencz körül sorakozik, mindazonáltal Kossuth Ferenczék, valószínűleg a főispán közbenjárására és a miniszterlelők parancsára Uray Imrét jelöltül ajánlják és kijelentik, hogy a volt szuronyos polgármertert és gyászmagyar társait „minden hatalmukkal” támogatni fogják.

Persze, persze, Kossuth Ferencz urék nem olyan kényes izlésűek a politikai tisztesség dolgában, mint például — dr. Ulár István; aki ellenzéki ember létere vonakodik a kormány malmára hajtani a vizet.

Közben megindulnak a potyatrakták. Halpaprikásokat főznek a felsőpárton és korcsmákat árendálnak ki, hogy a kortyondi fráterek és eladó lelkek szabadon potyázhasanak.

A kormánypárt egyelőre hallgat és leskelődik. Várja nagy ravaszul, hogy az ellenzékét hátha sikerül darabokra szagatni: akkor aztán majd az utolsó perczben előrukkol a kormánypárti jelölt, hogy elorozza a tisztességes uton, nyílt harcban soha meg nem szereshető mandátumot.

*

És szakadatlanul hangzik a politikai handlék rikoltozása. De nem azt kiáltják, hogy : „Mi van eladó?” Hanem azt, hogy : „Ki az eladó?”

Az egyik utcán Cicatricis Lajos rikácsol : „Handlé, handlé, ki az eladó?”

A másik utcán dr. Tasnády Antal

szava hallatszik: „Handlé, handlé, ide jöjjön aki eladó!”

S ott fent az ország fővárosában rava-szul összekacsint három férfi: Bánffy De-zeó, Vadnay Andor és — Kossuth Ferencz. S ajkai csöndesen susogják: „Csak okosan, csak ügyesen, hisz' kéz kezét mos.”

Szentes város romlatlan népe pedig mélyeséges megvetéssel nézi az utálatos vá-sárt, s szívében a tántoríthatlan elvhűség magasan lobogó lángjával, bátran, büszkén és lelkesen kiáltja:

„Éljen a mi régi vezérünk — Sima Ferencz!”

Városi közgyűlés.

Élénk érdeklődéssel tekintettek a városatyák a f. hó 22-én tartott közgyűlés elé, mert mindenki tudta, hogy akkor tartja meg székfoglaló beszédét az új polgármester. Aztán meg egy pár előkelő tisztállást kellett helyettesíteni.

Dr. Lakos Imre polgármester a következő — nagy figyelemmel hallgatott és több helyen tetszésnyilvánításokkal kísért beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

Tekintetes közgyűlés!

Üdvözlöm Szentes város Tekintetes Képviselő-testületét, s felkérem sziveskedjék pár percnyi türelemmel megajándékozni, hogy előadhassam felfogásomat a mai helyzetről.

Valóságos lelki gyönyörűségemre szolgált a legközelebb lefolyt választásnak azon eredménye, hogy abból győzők és legyőzöttek nem kerültek ki, nem maradtak elesettjei és a választási eljárás nyomába nem lépett keserűség. Ez biztató jel nekem a jövőre, hogy a Tekintetes Képviselőtestület egy újabb aerának a kiinduló pontját élte át a választásnak ezen eredményében.

Tekintetes Közgyűlés! Két kategóriába osztom azon kötelességeket, amelyek kell, hogy benünket irányítsanak a jövő béke megteremtése és állandóan megtartása érdekében Tévleges és nemleges ez a kategória. A nemleges kategóriába számítom félben hagyását annak az áldatlan harc-nak, mely soraink között eddigél a közügynek megfelelő hátrányára dult. Félreértések, gyanu-sítások értek naponként kit-kit és pedig a poli-tika révén, — amely politikának pedig ebben a közgyűlési terebben helye az én meggyőződésem szerint nincsen.

Törvénytelen gyermek volt ez a politika, melyet ide becsempészünk, és ha a Tekintetes Képviselőtestület ezt a gyermeket az én dajkasá-gomra bizza, hát én angyalit csinálok belőle.

Magatartásomnak tehát ebben kívántam ve-zérfonálát nyújtani, és ez lesz nekem legerősebb viatikomom, de ez lesz bátorságom is. Uraim! becsuljuk meg a békét és teremtsünk annak he-lyet soraink között. Erre egyaránt szüksége van a földmives embernek, egyaránt az iparosnak, — az ekeszarva és a műhely egyformán áhitoznak ezen állapot után; tehát, ha ez csak rajtunk mu-lik, akkor, — Tekintetes Közgyűlés — ragadjuk meg az alkalmat, és ezt az áldozatot hozzuk meg városunk közéletének.

A pozitív tevékenység pedig, mely irányozni fog engem működésemben, a város háztartásának konszolidációja és a ránczarákózó alkotások te-kintetében a helyzet által ránk parancsolt mé-r-sé k e l v e h a l a d á s. Erőt kell gyűjteni a jövő civilizációra, pihenni kell, mert mi nagyon sokat kiadtunk. A községi potádó megdöbbenő magas-sága — mely nem áll ugyan pártatlanul — kés-zet bennünket arra, hogy a város háztartásának ezen kérdését napirendről letűnni ne engedjük s kötelességünké teszi, hogy mindazt, a mit ezen a téren jóakarattal, áldozatkészséggel, jó tanács-csal használni tudunk: ne vonjuk meg a város lakosságától.

Émlékezttem az alkotásokról s mondtam, hogy e tekintetben bizonyos mérsékelve haladás kell, hogy programunk legyen. Uraim! Ezt én úgy értem, hogy a feltétlen és szellemi életünknek nélkülözhetlen kísérőjét képező civilizáció nem en-

gedi e tekintetben a stagnálást, — de viszont köte-lességünk, hogy összemérjük erőnket azokkal a szükségletekkel, amelyek ami háztartásainkat és amelyek az egyes embernek a zsebet mélyen érintik.

Köszönet Szentes város áldozatkész és a cul-tura iránt mindig érzékeny lakosságának, hogy nevét azokkal az alkotásokkal, melyek oly szépen sorakoznak egymás mellé, még a vidéken is ide-genek előtt is becsültté tette. És én ebben látom azt az igazán megnyugtató állapotot, hogy da-czára annak, hogy közelítünk terén eléggé vásot-tak voltunk: a becsületet a hazai közvélemény előtt nem tudtuk elveszíteni. Igen, mert ismerték rólunk és ismerik ma is, hogy ott, a hol teremteni kellett, ott e közgyűlési terebben párt és párt nem állott szemben egymással.

Tehát az a lelkeség, ami kitüntetett ben-nünket ezen a téren, az ne szűnjék jövőre sem munkálkodni bennünk. Ez a két eszme, az alkotásoknak terén a mérsékelve haladás és még-inkább háztartásunk konszolidációja, oly termé-keny gondolat és annyi tartalom felőle, hogy tökéletesen képes lesz betölteni a mi munkássá-gunkat. Igen kérem a Tekintetes Közgyűlést, hogy ezekkel az eszmékkel folyton foglalkozni méltó-ztassanak.

És még egyet.

Mindnyájunknak szívére, eszére, jótanácsára szükségünk van, nagyon kérem a Tekintetes Kép-viselőtestület tagjait, hogy ezeket az erőnyeket ne pihentessék. Hozza el ide mindenki azokat mű-ködni, de viszont arra is kérem, hogy epéjét ki-ki hagyja otthon.

Most pedig midőn az irántam tanusított bi-zalmat a Tekintetes Közgyűlésnek szintén meg-köszönöm, tesztek egy vallomást:

En úgy tapasztalom, hogy az embernek legnagyobb erőssége az egyenességben van. En ezt az egyenességet tartom a magam vezérőllagául felelősség teljes szép állomásomban, és nagyon kérem a Tekintetes Képviselőtestület tagjait, hogy ezen tulajdonomat szeretni, ezen tulajdonomban engem istápolni méltóztassanak.

Nagy kötelesség az és nagyfelelősség, a mit én, a szerény, az egyszerű ember, vállaimra mer-tem venni. Arra kérem a tekintetes képviselőtes-tület tagjait, hogy ezt a terhet igyekezzenek nek-em könnyűvé tenni. En a magam részéről munkásságomnak, szorgalmamnak egész erejével, tehetségemnek összes adományával rajta leszek, hogy igazoljam azt a bizalmat, a mi az én sze-mélyem iránt nyilvánult. Kérem önöket uraim, legyenek irántam mindig őszinték, ne becsezsze-senek ne dédelgessenek, a nemes őszinte kritika álláspontját tartsák meg velem szemben mindig, mivel nekem arra azért is szükségem van, mert ha valahol úgy ezen fontos állásnál mondhatni: palma sub pondere crescit.

Ezekben az eszmékben, ezekben a gondol-aatokban üdvözlöm a Képviselőtestület általam igentisztelt tagjait s a mai napra egybehívott közgyűlést megnyitottam nyilvánítom.

Lelkes éljenzés kísérte a székfoglaló beszédet, s azután fölemelkedett Sima Ferencz, hogy a veze-tése alatt álló többség nevében válaszoljon a polgár-mester szavaira.

Beszéde — melyet pártkülömbőség nélkül nagy figyelemmel kísérték — körülbelől a következőket tartalmazta:

Annál a pozícionál fogva — ugymond — me-lyet Szentes város közéletében, mint a képviselő-testület többségének vezére elfoglal — talán termé-szetesnek tünik föl mindenki előtt, hogy hivatva érzi magát a polgármester beszédére pár szóban válaszolni.

Kijelenti, hogy egyénileg nem járult hozzá a polgármester megválasztásához, mert neki más jelöltje volt. Mindazonáltal legyőzőttnek nem tekinti magát, mivel az a párt, melynek élén áll, köztudo-más szerint többségben van a képviselő-testület-ben; s mivel szóló egy pillanattal sem folytatott a megválasztott polgármesterrel szemben személyes harcot. A győzelem tehát, melyet dr. Lakos Imre aratott, nem szóló pártjának veresége és nem az ellenpárt győzelme volt, hanem dr. Lakos Imre s z e m é l y e s győzelme; melyhez — köztudomás szerint — a szóló által vezetett pártból is sokan hozzájárultak.

Áttérve a polgármester beszédjére, szóló tel-jesen igazat ad neki abban, hogy a város közügyei-nek intézésénél a politikai pártsemponctoktól el kell tekinteni. Épen azért a polgármesternek azon kijelentése, hogy őt minden hivatalos ténykedésében pártatlanság és egyenesség fogja vezérelni, — álta-lános megnyugvást és megalgedést kelt. Ez az ut az, mely legbiztosabban elvezet a város fölvirágzá-sához; s szóló biztosítja a polgármestert, hogy amig programjának ezt a pontját követi, mindig számíthat ugy szólnak, mint a vezetésé alatt álló pártnak legmelegebb rokonszenvére és tá-mogatására; amely támogatásban a polgármester bizonyára nagy erőforrást fog birni. — Igaza van a polgármesternek abban is, hogy a közös munká-lására egyedül a béke csoportosíthatja az erőket; s azért nagyon örvend szóló, hogy a polgármester a béke helyreállítását egyik nemes földatául tűzte ki.

E téren a szó legszorosabb értelmében s e n k i más nem tehet annyit, mint a város első tisztvi-selője. — Isten áldását kívánja a polgármester mű-ködésére, amely élét mindnyájan reménnyel és bi-zalommal tekintünk.

Lelkes éljenzés kísérte Sima szívből fakadó szavait, s azután szólásra jelentkezett Petrovics Soma. Látható meghatottsággal röviden, de lelke-sen beszélt. Nem ugyan mint vezér — ugymond — de mint az egyik párt katonája szól. A polgárme-ster programját egészségesnek és a közjóra üdvös-nek találja. Mindenben hozzájárul Sima Ferencz ki-jelentéseiből, mert a tengeren hánnyódó hajónak nincs nagyobb szüksége a nyugalomra, mint nekünk a békére.

Élénk tetszéssel fogadta a közgyűlés ezt a be-szédet is; s egy pillanatra úgy tetszett, mintha a békének az a sokat emlegetett galambja megsuhog-tatta volna szárnyait a fejünk fölött,

Ezután dr. Lakos Imre polgármester bejelen-tette, hogy dr. Filó Tihamér városi ügyész egy sür-gős beadványt intézett a közgyűléshez, mely a napi-rendre tűzött ügyek után fog tárgyalatni.

Felolvastattott a vármegye alispánjának érte-sítése arról, hogy a belügyminiszter az adóügyi ta-nácsnok állásától felüggesztette. E szerint helyet-tesítésnek szüksége forgott fenn; s minthogy a kép-viselők egyrésze Papp László, másik része Gálfí Sándor nevét hangoztatta a polgármester elrendelte a szavazást.

Beadott 144 szavazat. Ebből kapott Papp László közpénztárnok 74, (a filó Sándor adópénztári ellenőr 69, Kálmán Imre tanácsnok 1 szavazatot. E szerint helyettes adóügyi tanácsnoknak Papp László választott meg.

Dr. Lakos Imrénének polgármesterré történt vá-lasztása folytán a főjegyzői állás helyettesítésé-ket kellett volna betölteni. A közgyűlés azonban el-fogadta polgármester azon javaslatát, hogy — tekin-tettel arra, miszerint Magyar Elek főjegyző feyelmi ügyében a miniszteri döntés minden órában várható — helyettesítés ne történjék, hanem a főjegyzői teend-ők osztassanak meg a két aljegyző között, kivéte-lével az ujonczozási munkálatoknak, melyeknek el-végzésére a polgármester vállalkozott.

Az ügyészségi állásra — alkalmas jelölt hiá-nyában — senkit se helyettesítették; hanem Sima Ferencz indítványa folytán az állás végleges betöl-tése céljából pályázat hirdettek, s addig míg a választás megejtethető lesz, a polgármester fölhatál-maztatott, hogy az ügyész rendelkezésére egy na-pidijast adjon.

Olvastattott dr. Filó Tihamér ügyész kérvénye melyben — megrongált egészségének helyreállítása végett — 4 havi szabadságot kér; az ügyészi teend-ők ellátására dr. Ecséri Lajost ajánlja és kijelenti, hogy a szabadságát tartamára tisztí fizetéséről, he-lyettese javára, lemond.

Dr. Schlessinger Károly a szabadságot megadja de a helyettesítés kérdését ezuttal nem tartja tárgyal-hatónak miután a tárgysorozatba nem volt fölveve. Az ellen azonban nincs kifogása, hogy a peres ügyek-ben dr. Ecséri legyen a helyettes, mert az ügyész peres ügyekben tetszése szerint bármelyik ügyvéd-del helyettesítheti magát.

Sima Ferencz indítványozza, hogy a közgyű-lés a helyettesre nézve járuljon hozzá az ügyész javaslatához, s elismeréssel vegye tudomásul azt;

hogy az ügyész szabadsága tartamára nem igényel fizetést.

Schlesinger Károly utal arra, hogy az ügyész tanácsilag, tehát helyettesítéséről szabályszerűen kell gondoskodni.

Sima Ferenc azt hiszi, hogy formászerű helyettesítésnek csak felfüggesztés vagy elhalálozás esetén van helye.

Fekete Márton kimondandónak tartja, hogy a helyettesítés csak a peres ügyekre terjed ki; ellenben a tanács és árvaszéki ülésekben és egyáltalán közigazgatási ügyekben dr. Ecséri helyettesként nem fungálhat.

Sima elfogadja indítványának Fekete Márton által történt kibővítését és azt azzal pótolja meg, hogy a közgyűlések tartamára a képviselőtestület esetenként helyettesítsen ügyészt.

A szilajabb vérű pákuliczok dr. Vecseri Sándort akarták helyettesíteni az ügyészsé tenni; nyilvánvaló bizonyosságul annak, hogy ők — az új polgármester programjától eltérve — egy pillanatra sem tévesztik szem elől a pártszempontot; holott a közgyűlés többsége igen helyesen a középutat kereste akkor, midőn dr. Ecséri Lajos személyében oly férfit kívánt helyettesíteni, aki ezidő szerint egyik pártához sem tartozik, s így leginkább megfelelő jelölt a békés irányhoz, amelyet az új polgármester inaugurált.

Ez a higgadt felfogás győzött is, mert a közgyűlés tulnyomó többsége elfogadta Sima Ferencnek Fekete Márton által kibővített indítványát.

S így ma pártatlan polgármester mellett pártatlan ügyésznök van; ami a közbangulatra csak csilapító tehát jótékony hatást gyakorol.

Országgyűlés.

Hétlőn folytatták a földmivelési vitát. A vége felé közeledő vita már nem tud nagyobb érdeklődést kelteni. Újat alig is mondhatnánk, a minthogy, ha újabb formában is, de ismeretes dolgokat mondott el most Solymossy László báró is, az ülés első szónoka. Még saját pártjának tagjai is, a kormánypárt tagjai sem mutattak nagy figyelmet, pedig Solymossy egyike azoknak, a kik komolyan, lelkiismeretesen foglalkoznak mindazon kérdésekkel, a mikről beszéltek.

Különösen a munkás-kérdés körül sorolta föl azokat a módokat, a mik a létező bajokat használhatják. A munkaadó és munkás között kötött szerződés szigorú betartásáról kell gondoskodni. Részletesen kiterjeszkedik ezután a buza-prémiumra, a gazdasági szövetkezetekre, a melyek létesítéséhez nincsen szükség törvényhozásra beavatkozására, elegendő ahhoz a gazdasági társadalmi akciója. Vegül kijelenti, hogy a költségvetést elfogadja.

Polónyi Géza elbeszéli, hogy valahányszor így kezdi egy képviselő beszédét:

— Nem volt szándékom a vitában részt venni, mindjébe jut istenben boldogult képviselőtársam, Göndöcs Benedek, a kinek az volt a rendes szokása. Egyszer ő (Polónyi) megleszte a kéziratát, mikor egy beszédre készült és azt látta, hogy az irás is így kezdődött: nem volt szándékom felszólalni. Bevallja bűnét, neki igenis szándéka volt felszólalni, már csak azért is, hogy arról beszéljen, a miről legkevésbé szó hangzott el az előre haladott vitában, tudniillik; a tőzsdereformról. Beszélni kíván még a Rosenberg-féle iskolát alapított buzaprémiumról és a szocialista kérdésről.

Előre kijelenti, hogy a mint bejelentéséből látható kimerítő beszédet akar tartani, azért elnézést kér, ha hosszu ideig veszi igénybe a Ház türelmét.

Ezután a bevezetés után, a mely legalább is két órai beszédet jelent Polónynál, beszélt az állatkiviteli forgalomról és felemlít egy esetet, a melyből az tűnik ki, hogy a zárlatok feloldásáról a hivatalos közegeket nem értesítik kellő időben. Majd a vita tárgyaira és a vita módorára tér rá. Ha a lefolyt vitának az lehetne az eredménye, hogy egyik a másikat kapacitálná és magának mindket oldalról híveket szerezne, a földmivelésügyi kérdésben nincsen kizárva, akkor nem lehetne kifogást tenni ellene.

A kormánypárt szónokai mind úgy kezdtek beszédeiket, hogy nem értenek egyet a miniszterrel, sem előtűk szólóval. A konkluzója pedig az egyeseknek az, hogy mert én a buza-kiviteli prémiumot akarom, és pedig nincs benne a költségvetésben, tehát a költségvetést elfogadom. (Derültseg.) És így a többi mind. Akkor feláll a miniszter és azt mondja, hogy ő egyik eszmét sem helyesli, a jobboldal pedig, mert a miniszter nem helyesli az ő eszméit — bíralommal viseltetik a miniszter iránt. (Derültseg.)

Behozatali és kiviteli prémiumot adna annak szóló, a ki megmondaná, hogy a szabadságát nem mi hát a programja, mi a meggyőződése a

földmivelési politikában. Ugyanaz a tömeg, a mely az egyik szónok beszédét zajosan helyesli, a másikat, a ki pedig éppen ellenkező értelemben nyilatkozik, ugyanazzal a zajos helyesléssel fogadja. (Tetszés.)

Rosenberg Gyula felvette a prémium kérdését.

Tizsa István . . .

Egy hang: Gróf Tizsa István.

Polónyi: Pardon, igaz. Most már gróf Tizsa István nem tulságos barátságosan tett szemrehányást a miniszternek, a miért ezt a kérdést rövidesen lomfárba dobta. Semsey László szintén akként nyilatkozott és ma is Solymossy képviselőtársam . . .

Hentaller Lajos: Báró Solymossy!

Polónyi: Báró Solymossy . . . (felkeseredve) igazan az ember ma már azt sem tudja ki báró, ki gróf . . . tehát báró Solymossy László is a miniszterrel ellentétes nyilatkozatot tett a prémium kérdésében. Ő (Polónyi) segít a miniszternek. Beáll tizenhárom próbás mamuloknak, a nélkül, hogy hárságot kérne és megvédi álláspontját szemben a kiviteli prémiumot pártolókkal, Rosenberg mesterének tartja Tizsa Istvánt, pedig a mit ő ajánlott, a kiviteli prémium, az a Tizsa István tanával, az agrárius védvénnyel homlokegyenest ellenkezik, ezt egyszerűen lehetetlennek teszi.

Hosszasan fejtegeti ezután a prémium eszméjének elfogadhatlanságát a politikai bűnnek mondja a prémium kérdésnek még a feltevését is. Ez az eszme sem Rosenberg képviselőé. Azt egy római uszoras találta ki, úgy hívták, hogy . . .

Lepsényi Miklós: Schlesinger.

Polónyi Géza: Nem Schlesinger, hanem Dardanarius. Az élelmi cikkek árának fölemelésére azt találta ki ez az uszoras, hogy a fölöleget elégették Rómában. Ez a Gescheft (derültseg) a Dardanarius nevet győltöltötte tette s Németországban ez elmélet ellen törvényt hoztak, mely szerint, a ki ezt hangoztatja, száműzessék és vagyona elkoboztassék.

Rosenberg Gyula: Hát ön mit akar? Olsó buzaárakat?

Polónyi Géza: Csak várjon, majd megtudja még, hogy mit akarok én.

Tovább perszifálja ezután Polónyi a Rosenberg-iskolát s különösen a dolog praktikus részét veszi bíralat alá. A kiviteli prémium behozatalába különben sem egyeznek bele az osztrák, már pedig a nélkül nem csinálhatjuk meg. Ausztria velünk szemben import-állam, hogy lehet tehát csak elképzelni is, hogy Ausztria a prémiumrendszert elfogadná. Hogy képzeli ezt Rosenberg Gyula?

Es ha már Rosenberg minden áron prémiumot akar, miért nem proponálja a földadó leszállításának prémiumát. Ausztria azért nem akar más prémiumot, mert csak nem rég is 3000.000 forinttal szállította le a földadóját. Most pláne, ha a kvótát sikerül emeltetniük, még jobban leszállíthatják a földadójukat a mi rovásunkra.

— Ez csunya gyanúsítás, — szölt Rosenberg Gyula.

— Ezekre a kifejezésekre mi már nem adunk semmit, várta vissza Polónyi. De van még egy súlyos aggodalmam, — folytatta ezután — ha mi most belemegyünk a kvóta-emelésbe, akkor egy háboru esetén a hadügyi költségeknek a kvóta árnyában való emelkedése által kiteszszük az országot egy olyan kizsákmányolásnak, a mely után soha többé nem fog tudni lábra állani az ország gazdasági élete. Ők, tisztelt kiviteli prémiumosok és kvótaemelők, egyuttal adóemelők is, tönkreteszik Magyarországot ezzel a politikával. Ausztria nem úgy tesz, hanem leszállítja az adót és felemelteti velünk a kvótát.

Mit akar Rosenberg? A prémiumot nem a magyar, hanem a román és szerb buza élvezné és egy millió métermázsánál 1 frt prémiumot szánuita, kilencz millió méteréknél egyre-egyre harmincz krajczár jutna. Vagy egy millió órával akarja a harminczkilencz millió métermázsza buza árát javítani?

— Igen, igen — felelt-Rosenberg.

— Hát ilyet kereskedő nem mond, vagy ha mond, csak sugva mond — folytatta Polónyi.

Sokkal veszedelmesebbnek tartja a tőzsdereform kérdését. Foglalkozni akar a határidő-üzletekkel, mert veszélyesek ezek ma, mikor játékeszenvedély dühöng. A kifogazalando, hogy olyan arut adhaassanak el, a mit szállítani nem akarunk, de nem is tudnak. Magyarországnak egy évi bellogyaszása nyolcz millió ötszáz métermázsza buza tesz ki.

Ezzel szemben biztos statisztikai tudomása van erről, hogy csak egy évben, az 1889-iki évben csak 1000 szuszban, nem is szólva a szóbeli kötésekéről, 91 millió métermázsza buza adott el a börtén. Nem szabad megengednünk, hogy a buzaárképződés tisztán a véletlentől függjön. Mert nem az határozza meg a buza árát, hogy milyen a kereslet és milyen a kínálat, hanem az, hogy hányan akadnak borszerekek és hányan borszerekek. Ezzel szemben bűnt azt mondani a magyar gazdának: ha boldoguin akarás, gyere a börténre.

Vegül a szocializmus kérdéssel akar röviden foglalkozni. A szocializmus oka a nép szaporodása

és ezzel szemben az a hátrányos körülmény, hogy a föld nem szaporodik.

A bajokat csak úgy lehetne alaposan orvosolni, ha a szocialisták is befolyhatnának a törvényhozásba. Azért követeli az általános szavazatjog behozatalát.

Helyi és vegyes hírek.

— **Pártértekezlet.** A szentesi függetlenségi és 48-as Sima párt ma — szerdán — délután 2 órakor, az I-ső 48-as kör helyiségében nagy pártértekezletet tart; melyre a t. elvtársakat tisztelettel meghívja a végrehajtó bizottság.

— **Apostolok járása.** A Kossuth-párt álarca alá bujt pákuliczok kiáltványban tudatják, hogy mégis sikerült nekik Sima Ferenc ellen jelöltet fogni. Uray Imre ugyanis, a kiáltvány szerint, be hagyta magát ugratni; elvállalta a jelöltséget, s több vándor apostol társaságában ma délután Szentesre érkezik, s csütörtökön délelőtt fél-tizenegy órakor mondja el programbeszédét a piacztéren. Őszintén sajnáljuk, hogy Uray Imre oly szerepre vállalkozott, amelynek rut voltóról aligha bír még csak sejtélemmel is. De ajánljuk neki és apostoltársainak, hogy kérdezzék meg azoktól, akik őket ide hívták, hogy igaz-e, hogy egy től egyig a főispán gárdájához tartoznak? És hogy ki adja nekik a költséget erre a komédiára?

— **Az árva földi komp.** A tanács megkeresésére, — a multikori cikkekben foglalt hanyag állapotok megszüntetésére, — Aradi főkapitány szigoruan intézkedett, hogy a komp egy 24 óra alatt megvizsgáltassék is a tapasztaltokról haladéktalan jelentés tétessék. Abaffy Zsigmond városi mérnök a kiküldött rendőrfogalmazóval már be is terjesztette jelentését, amelyben jelenti, hogy a kompot különben rendben találta, hanem a mentő láncot, amelynek alkalmazását annyi szomorú baleset tette szükségessé, a réveszek, a rendelet daczára sem alkalmazták. Amellett hogy a bérlet a jelentés e tekintetben is kéri utasítani a törvényszabta eljárásra, azonkívül a réveszek ellen is megindítatik a kihatási eljárás. Noha csak helyeselni tudjuk ezt a megérdemeit hajsztát, az igazság érdekében ki kell jelentenünk, hogy annak a mentő láncznak ugyan nem lehet valami nagy haszna, mert a balesetek ellen, csak a dohógó függeléknek óvatják meg eléggé a közlekedőket, amely meg a kompra hajtott legkisebb baromfit is megóvja a vízbetelús veszedelmétől, míg a lánczótól ugyan ember állat belefutlathat, olyan az mint a pákulicz-átok, se árt, se használ.

— **Az idel szintársulatról.** Szentes város tanácsa az idej játék engedélyt Kunhegyi Miklósnak, Zombor és Baja szinzigazgatójának adta. A városi aréna épületet a játékgondyó tartalmára díjmentesen átengedte. A szinzigazgató már fel is bivatott hogy az előadások megkezdési idejét jelentse be.

— **Cziroktermelőkhöz.** Külön megkeresés folytán készséggel hívjuk fel a gazdaközönség figyelmét, hogy mindazok, akik ez évben cziroktermelésre vállalkozni hajlandók lennének, egyszerűen forduljanak a Csongrádmegegyi gazdasági egyesület itt Szentesen levő iktári hivatalához ahol mindennemű felvilágosítást szivesen megadnak. A cziroktermelésre nézve a magunk részéről konstatálhatjuk, hogy az a vállalkozó gazdának tavaly is elég jól sikerült, bár a jég és vihar némi kárt okozott benne s így azért az nem megvetendő hasznat jövedelméhez, ha csak egy kis törekvéssel is látunk termeléséhez.

— **Gazdálkodó ifjak vigalma.** A gazdálkodó ifjak, egylettük javára e hó 27 én zártkörű táncvizigalmat rendeznek a Kass-szálló nagytermében.

— **A kofák haragja.** A városi mérleg a piacztéren immár diadalmasan áll és működik, a kofák és árusok nagy haragjára, akik most azzal fenyegetődnék, hogy felemelik az árakat, ha már nem engedik őket szükre szabni a mértéket. A vasárnap délelőtti órák folyamán egy mézáróster már rajta is csipett a kiátkozott mérleg, hogy 75 dekányi husnál 5 dekával kevesebb húst adott egy asszonynak. Az illető mézárósternek, nevettel az első esetre, most az egyszer elhalgattuk nevét, a többiek okulására azonban annyit jelenthetünk hogy ellene a kihágási eljárás folyamatban van.

— **Ragados száj- és körömájás.** A ragados száj- és körömájás Derekegyháza területen járványosan fellépett, miről az illetékes hatóságok körlevélben értesítetnek.

— **Szabóiparosok bálja.** A szentesi önálló szabóiparosok nagyszabású báljukat, amelyet jelez-tünk is, jövő hó 1-én tartják meg. A bál jövedelme jótékony célra fog fordítatni, még pedig fele részben a Kossuth szobor, fele részben pedig az ipartesz-

tölteti segély pénzár javára. Ez a bál igérkezik a legsikerültebbek egyikének az ideai bálók között, amelyre a szentesi előkelő közönség is nagyban készülődik. A bált az 1-6 48-as népkör dísztermében tartják meg.

— **Építkezés kárterítés nélkül.** Dobnai Jánosnak a város tanácsa megadta azt a különös kegyet, hogy a putri telken egy házat építhessen, amelynek masszívna, cserép tetővel, lapjára rakott téglafalakkal kell ellátva lennie. Ez előképen kikötéshez a tanács még ráadásul azt fordítja, hogy az elkészített épület lobontatás és eltávolítását a város minden kárterítés nélkül bármikor elrendelheti. Hát most tessék Dobnai Jánosnak ezt a gráciát a maga képzettségében elfogadni, és építtetni ha ugyan nem találja tul-csekélynek a szerény feltételeket.

— **Tanya égés.** E hó 18-án Máté János arról értesült, hogy a közelfékö tanyája ég. Mire a tulajdonos a helyszínre ért a tanya porrá égett. A kár mintegy 1000 frt.

— **Elszaladt csikó.** Papp László kun-szentmártoni lakosnak e hó 21-én egy három éves pejkancza csikaja elszaladt s még ma sem került elő. A csikó halcombján egy nagy „P”-jel látható, „L” szírral. A megtaláló jelentkezzék a rendőrségnek.

— **Kilencz rendbéli lopás.** Garai Zsuzsanna és Nagy János derekasan rászólgáltak arra az ítéletre, amelyet a büntető törvényszék a múlt hónapban hozott felettük. A jeles matrona hét rendbéli lopást, míg versenytársa két lopást követett el a legfurfangosabb módon. Mindketten beismerték bűnüket s megnyugodtak az ítéletben, amely Garai Zsuzsannára hat hónapi börtönt, Nagy Jánosra pedig két heti fogházat szabott.

— **Pletyka közben.** Hétfőn délelőtt nagy csődületet okozott a piac téren, két harcias amazón öszekapása. Nem tudni, a Krétai kérdéssel kapcsolatban történt-e az öszeszólkázás, vagy más világesemény idézte elő, de a rendőr nem számolt le ezzel hanem közbelépett és a veszekedőket megjelentette Fenyvesi Juliánna és Téli Julianna személyében a főkapitányi hivatalnál, ahol elkélne a szigorú büntetés az ily szegyezteljes civakodási hajlam elfojtására.

— **Munkácsy-emléktábla.** Csak a halottaknak szoktak emléktáblát állítani s ezú a jusszon állítanak emléket a nagykarolyiak Munkácsy Mihálynak, a magyar művészet nagy előhalottjának, aki egy külföldi emeggyintézetben tölti utolsó napjait. Az emléktáblát arra a házra illesztik, melyben Munkácsy még a fiatal korában dolgozott.

— **Az emigránsok paradicsoma.** Kolozsvárt él egy öreg ur, ki Kossuthal az emigrációjában bejárta Kréta szigetét. Beszéli, hogy Kréta szigetén van egy nagyobb város, amelyben görögök, örmények, törökök és zsidók laknak. E városban van egy nagyon szép kert. Ebben a kertben Szent János kenyér, török szilva, narancs, citrom és sok más, a legfinomabb gyümölcsök teremnek. E kertbe bárkit 2 kr. belépő díj mellett bebocsátottak. A kertben tetszés szerint fogyaszthattak az izletesnél izletesebb gyümölcsökből. Ott tölthették az egész napot, a gyümölcsökből azonban kivinni egy almát sem volt szabad. Az emigráció pénztelenebb tagjai, a mig ott tartózkodtak, sűrűn keresték fel ezt a kertet, idejük is levén erre s elkeresztelték az éden kertjének.

— **Uj világító gáz.** Még a bámuiatot kellő uj találmányok és felfedezések mai korszakában is valóban meglepetést keltett az az uj világító gáz, amelyet a hétfőn mutattak be a fővárosban a sajtó képviselőinek. Az acetylen-gázról van szó, mely előbb-utóbb ki fogja szorítani a jelenleg használatban levő világító gázt. A meghívott vendégeknek Berdenics Győző mérőök rövid előadást tartott s előadta, hogy az acetylen gáz nyereséshoz elégséges ha a méznek és szénnek egyesüléséből támadó calcium-carbidot vízzel érintkezésbe hozzuk. Az acetylen-gáz világító fénye tizenhatszor nagyobb, mint a közönséges légszesz és ötszörte erősebb, mint az Auer-fény. Feltűnő e láng vakító, mint a villamos ivilampa lángja. Ennek a világítás-módnak a közönséges légszeszszel való világítás fölött az a nagy előnye van, hogy előállítására nem igényel nagy apparatust. Az acetylen-gázt előállító kis gazometer 700 lángot táplál és az egész készülék egy kis fölke feleiben elhelyezhető.

— **Fejérvár megy.** Fejérvár Géza báró, honvédelmi miniszter legközelebb már lemond honvédelmi tárczájáról mert a legfőbb katonai törvényesek elnökének szemelték ki.

— **Zendülés egy községben.** Tisza-Sas községben a református hitközség és az ekleziya közt kiütött az anarkia. A tiszaai ármercsitő társaság megkötötte az egyháznak a földjei után járó költség-jegyzéket, mire az egyház hívek gyűlést tartva, elhatározták, hogy fizetni nem fognak; fizessen a pap és a tanító. A pap az egyháznak tett jelentést, mire az a végzés jött, hogy az egyház, mint a föld gazdája, fizetni tartozik. A nép most az espereshez fordult, a ki hasonló végzést hozott. A nép erre gyűlést tartott, a melyen elhatározták, hogy agyonütik a jegyzőt, a papot és a tanítót. — A jegyző

töltött puskával fogadta a támadókat, de a tanító lakásába fészevel betörték, Flóris Sándor tanítót teltleg bántalmazták, noha kijelentette, hogy ha közösen viselik a terhet, ő is kifizeti a reáeső terhet. A lázongó nép dühbe elől a pap elmenekült, de már a védtelen községi pénztárnokot kegyetlenül elverték és sárba tiporták. A két zsidó boltosra is rátámadtak, mire azok bezárkóztak, míg a zendülők lecsillapodtak. A pap folyton életveszedelem közt teljesíti hivatalát. A községi jegyző katonai segítséget kért, hogy a községben a rendet helyreállítsa.

— **Véres családi dráma.** Miskolczon óriási szanckúció keltett Nagy Benedek kocsmáros állatias kegyetlensége, melylyel mult heten hiteseleget s két gyermekét meggyilkolta. A véres dráma oka az asszonyi hütlenségben keresendő. A kocsmában mindennapos vendég volt Farkas János nőtlen bádögöster, a ki feltűnően udvarolt Nagy Benedek esinos feleségének. Az öreg ezt nem jó szemmel nézte s emiatt gyakran megverte a feleséget. Farkas János mílsem törődve a férj haragjával, addig ostromolta az asszonyt míg ez megígérte neki, hogy szerelődét viszonzni fogja. A napokban délután a férj bevásárlás végett bejött a piacra s ekkorra volt elhatározva a találka az asszony és Farkas között. Nagyné két kis fia posztan állt s kötelességükben állott a szerelmes párt figyelmeztetni, ha a gazda megérkezik. A gyermekek mikor apjukat jönni látták, berohantak a titkos szobába, figyelmeztetendő, hogy a gazda érkezik. Nagy Benedek rosszat sejtven, mielőtt szobájába ment volna, kamrájából egy fejszét hozott magával. Két fiát sápadtan az udvar közepén találta Farkas János, a ki éppen az ajtónak tartott. A férj dühében egyenesen az asszonynak rontott és két súlyos csapást mért a fejére. Az asszony öszerogyott, a mire a fiuk is berohantak a szobába, de vesztükre, mert a bosszút ilhogo apa fiát egyenkint ütötte agyon fejszéjével. Feleségét a két fejszecsapás nem ölte meg, mire e szavakkal: „Dögölj meg kutya”, még egy csapást mért az aldozat fejére, mely után az asszony örökre elnémult. Aztán vérfoltokkal telt ruhában, kalap nélkül a rendőrséghez rohant, hol előadta az esetet oly hidegvérrel, mintha csak nem is ő lett volna a szörnyű tett elkövetője; vizet kért, aztán átengedte magát a rendőröknek, kik a kir. ügyészség börtönébe kísérték át.

— **Az örült tette.** Kovács József, erdőteleki lakos feleségét és 2 éves kis fiát agyba főbe verve, a háztól elkergette. Jajveszékébe szaladt az asszony az utcán, amire egyik rokona oda ment Kovácsék lakásához. Amint az ablakon belépett, látja, hogy Kovács egy nagy kést fen. Betörte az ajtót — de Kovács neki akart rontani a nagy késsel. Az asszony segítségért szaladt, de mire löbbedmagával visszatért, már késő volt; Kovács már haldokolt. Az élesre fent hosszú késsel sziven szúrta magát s nem sokára meghalt. A vizsgálat kiderítette, hogy tettét örülési rohamban követte el.

— **A község tanács humorosa.** Egy kis dunántúli községben történt hogy a község tanács soha vitakozott, vajjon a helybeli szarnyasokat tenyészítő egyesület kiállítására tüzenek-e ki százkoronás díjat a városi pén tárból. Valaki a tanácsból annak az asgodalmának adott kifejezést, hogy akkor aztán a daláregyesület is megrohanja a községet, hogy nekik is tüzenek ki díjakat.

— **Ej mit!** — kiáltott közbe valaki — énekelni tud mindenki, de tojást rakni nem! Erre az argumentumra aztán viharos derűtlenség közt meg is szavazták a száz koronát.

— **Utonálló gyermekek.** Mult pénteken Tolnai Lajos főgimnáziumi, Széles Sándor és Kocsis Sándor polgárisiskolai tanulók, 11-12 évesek, Szegzardról elszöktek azon szándékkal, hogy beveszik magukat az erdőbe és be yáreletet fognak élni. Nehogy keressék őket, egy levelet hagytak hátra, melyben azt írták hogy a Dunába ölték magukat. Ezt azonban nem cselekedték, hanem kesekkel, hátával

és revolverrel felfegyverkezve Bonyhádnak vették utjukat, a hol egy erdőbe húzódtak és itt töltötték két éjjelt. Az élenk fantáziájú deákok szülei és az iskolai hatóságok rögtön minden intézkedést megtettek, hogy őket elfogassák. A bonyhádi csendőröknek s került is a szökevényeket elfogniok, a kiket vasárnap reggel hoztak be kocsi Szegzardra.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező alsó és felső csürhejárasi sertés legelők, folyó évi márcz. hó 2-án, d. e 9 óraker a gazdasági hivatalban tartandó nyilvános árverés mellett, 1897. évi márcz. hó 1-től 1899. évi deczember hó 31-éig tejedő három egymásután következő évre haszonbérbe fognak adatni.

Mely körülményre azzal hivatlik fel az érdeklődők figyelmé, hogy az árverésben részt venni kívánók a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel letenni tartoznak.

A bérheadásra vonatkozó feltételek alól-irotnál megtekinthetők.

Szentesen, 1897. febr. hó 22.

Novobáczky Győző,

1-2

gazd. tanácsnok.

Kiadó lakás.

Özv. Pataky Józsefné III. t. 410. sz. házánál egy bolthelyiség a hozzátartozó lakással, mely 2 szoba, konyha és tűzrevalósból áll, Szent-György naptól kezdve egy vagy több évre bérbe adatik. 3-3

Dús mellékkereset

nyujtunk mindazoknak, kik törvényesen engedélyezett sorsjegyek részletfűtésére való eladásával foglalkozni kívánnak.

Némi tevékenység mellett havonként 150-200 irt könnyen megkereshető.

Ajándokok czimzendők: 6-10

May, Elfer és Adler
bank- és váltóüzlete, Budapest.

Ügyvédi iroda megnyitás.

Tisztelettel értesitem a jogkereső közönséget, hogy

ügyvédi irodámat

a kurczaparti utcában lévő saját házamban megnyitottam; s ugy peres, mint ügyvédi közbenjárást igénylő peren kívül, ügyek vitelét készséggel elvállalom.

Burián Lajos,

ügyvéd.

12-2

F E R E N C Z.

pálinka (sósorszesz)

Vértes gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

— Egy üveg 1 és 2 korona. —

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas-gyógytár” világhírű gyógyszerai u. m.: dr. Heuffel-féle gyomor eszencia, dr. Heuffel féle vértisztító labdacskok, Bánati növénynedv, Herkulesfürdői közsvényeszes, Injeccio és capsula végteltes stb.

Kapható: Szentesen ifj. Várady Lajos ur gyógyszerházában, valamint közvetlenül: Vértes Lajos, sasgyógytár, Lugoson 154. sz.

